

[PRYSKIEL *sb m*

pryskiel, pryskil.

-e-, -é-.

pl N pryskiele. ◇ *A* pryskiele. ◇ *I* pryskielami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

lek.: Pryszcz (phlyctaena), ropny wyprysk skórny, krostka: ulcera krofty bolące vesice turgentes y pryłkylie wldethe TomZbrudzBrul Ex 9/9.

W połączeniach szeregowych: Jest to tedy przymiot chorobá skryta, jádowita, przyrzutna, która pryskielámi, wrzodámi, guzámi, bólámi sye okazowác [...] zwykłą *OczkoPrzymiot* 216; á co po wiérzchu? spáry popádlé, krofty, pryskiéle, liszáie, świérzby, fistuły, á kto wyliczy? *OczkoPrzymiot* 249, 449, 453.

Synonimy: krostka, pryszcz, pryszczel.

MPi